

[Askjær Jørgensen]

til at forestille sig, hvilken automatik med hensyn til air-conditioning og vandtilførsel osv., man kunne opfinde i 1970'erne og anvende i 1980'erne?

Lowzow (KF):

En stor del af den konservative gruppe vil støtte lovforslaget, og det gør vi, fordi vi ikke føler, at der er noget forkert ved den form for burhønsedrift, som foregår efter de regler, som den nye lov vil omfatte.

Vi mener, at man ville være meget urealistisk, hvis man gik imod dette lovforslag. Hvis vi ikke tillod burhøns, ville æggene kun kunne fremskaffes fra de lande, hvor de kan produceres rentabelt. Det ville være fra Tyskland, det ville være fra Holland, det ville være fra Sverige, hvor burhøns er tilladt. Så må det være bedre at have dem opdrættet, have dem produceret i Danmark efter passende regler, efter passende hensyn, i de bure, som vil gøre det økonomisk. Men jeg vil gerne fastslå, at vores første betragtning er den, at det heller ikke er synd for dyrene. Det er derfor, vi går ind for det.

Jeg mener også, at hvis man overhovedet skulle gå imod lovforslaget, måtte det være på grundlag af en international konvention eller i hvert fald en vesteuropæisk vedtagelse, som sagde, at nu går vi alle imod burhønsægproduktion. Så kunne det være, man kunne overveje det, og så ville produktionsvilkårene være lige, så kunne man risikere at få æg fra Holland og Belgien, men æg, som heller ikke var produceret i bure.

Men under de gældende forhold synes vi det ville være helt urealistisk at gå imod lovforslaget, og vi vil derfor stemme for det, og vi vil stemme for et årligt tilsyn med besætningerne. Vi har i forvejen tilsyn med kvægbesætninger og svinebesætninger. Uden at landmændene ved det, kommer kredsdyrlægen og ser til dem. Jeg kan slet ikke se, at det skulle være noget problem med betalingen, for vi har kredsdyrlægerne kørende omkring, og de kan sandelig godt nå at tilse de par besætninger, der bliver, af denne type. Det bliver i forhold til, hvad man ellers har af tilsyn i landbruget, slet ikke noget at tale om, så det økonomiske kan intet spørgsmål være, og derfor vil vi stemme for dette ændringsforslag.

Kaj V. Andersen (V):

Vi lever i et samfund, hvor princippet plejer at være dette: enhver tvivl kommer den sigtede til gode. I den sag, der forhandles her, må ordene nok vendes noget om: enhver tvivl bør komme offeret til gode. Offeret er her den burhøne, der har været talt så meget om. Den er offeret i denne sag.

Jeg har sjældent oplevet et lovforslag, hvor så megen ekspertise har været mobiliseret til fordel for offeret og er blevet negligeret til fordel for hvem eller hvad? – Ja, jeg er meget sjældent enig med hr. Wilhjelm. Hr. Wilhjelm bruger ordet profit. Jeg er nødt til at tilslutte mig det synspunkt, at det må være profitten, der er hovedårsagen.

Jeg tror ikke, at burhønsavlere, både de, der opererer ulovligt i dag, og de, der nu vil komme til – for loven bliver jo nok vedtaget – jeg tror ikke, de er specielt umenneskelige eller rædsomme mennesker, det tror jeg ikke. Jeg tror bare, det er profit, der driver dem, så må man bedømme det, som enhver kan og synes.

Jeg vil gerne sige, at et lovforslag som dette – og nogle synes, det er ubetydeligt, og nogle griner ad det, og nogle trækker på skuldrene, og sådan kan enhver være forskellig – er et skridt, om end nok så lille, ad den vej, som det danske samfund i lighed med en række andre vesteuropæiske samfund i disse år betræder mod dehumaniseringen, mod afciviliseringen.

De synes måske, det er meget store ord at bruge om en sag som denne, men jeg bruger dem heller ikke alene om en sag som denne. Jeg bruger dem om en tendens, jeg bruger dem om det falmede syn på omgivelserne, den snigende kynisme ikke alene over for medmennesket, i synet på medmennesket, men også i synet på medskabningerne. Kynisk anvendelse af vore medskabninger som produktionsting, som råmateriale, som noget, man putter i en maskine, og så får man noget andet ud i den anden ende, og så står man med et stopur og måler, hvor meget det var værd på den tid, det kostede at producere det.

Jeg appellerer til dem, der måtte have tvivl, om ved i alt fald senest tredje behandling, der snart kommer, at lade denne tvivl komme ofrene til gode.